

27.3.2014

ועדה לפי סעיף 44 לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז-1976

לכבוד

שרת הבריאות

דין וחשבון לפי סעיף 44(ה) לפקודת הרופאים (נוסח חדש) התשל"ז-1976

בעניין:

ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל, משרד הבריאות באמצעות ב"כ, עו"ד יונתן ברג
מלשכת היועצת המשפטית, משרד התובע הראשי, משרד הבריאות ירושלים.

הקובל

נגד

ד"ר מורברט קורלנד, [REDACTED] 098109, רופא מורשה, בעל רישיון מס'
[REDACTED], ע"י ב"כ עו"ד ערן קייזמן.

הנקבל

1. הקובלנה-

ביום 31.08.2011 הגיש ד"ר בועז לב המשנה למנכ"ל של משרד
הבריאות, קובלנה נגד הנקבל(להלן הקובלנה). אשר על פיה הנקבל גילה
רשלנות חמורה במילוי תפקידו והתנהגות שאינה הולמת רופא מורשה
כאמור בסעיף 41 (1) ו- (3) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז
1976 (להלן: "הפקודה").

2. בהכרעת הדין מיום 17.09.2013 הרשיעה הוועדה את הנקבל כדלקמן:

בסעיף 2 לקובלנה בעבירה ע"פ סעיף 41(1) לפקודה.

בסעיף 3 לקובלנה בעבירה ע"פ סעיף 41(1) לפקודה

בסעיף 4 לקובלנה בעבירה לפי סעיף 41 לפקודת הרוקחים ובעבירה

לפי סעיף 16 לפקודה- התנהגות המהווה עבירה לפי סעיף 41(1)

לפקודה

בסעיף 5 לקובלנה עבירה בניגוד לסעיף 47א.(ב) לפקודת הרוקחים-

התנהגות המהווה עבירה לפי סעיף 41(1) לפקודה

בסעיף 7 לקובלנה עבירה לפי סעיף 41(1) לפקודה

בסעיף 8 לקובלנה עבירה לפי סעיף 41(1) לפקודה

בסעיף 9 לקובלנה. הוועדה זיכתה את הנקבל מעבירה לפי סעיף 41

(3) לפקודה.

ב'כ הקובל מחק את סעיף 6 וכן את הסיפא של סעיף 9 בקובלנה.

3. טיעוני ב'כ הקובל:

בסיכומיו טען ב'כ הקובל כי ביהמ"ש העליון נתן לוועדה הנחיות איזה שיקולים הם צריכים לשקול לפני שהם מגיעים להמלצתם. מפנה לפסק דין מנחה ע"א 50/91 אתגר סבין נגד שר הבריאות שם ביהמ"ש העליון אומר שהוועדה צריכה להביא בחשבון את חומרת הסכנה הנשקפת לציבור מהישנות מעשיו של הרופא והאינטרסים הלגיטימיים עליהם באה הענישה המשמעתית להגן כמו האינטרס בהרתעה כללית והצורך בשמירה על כבוד המקצוע ואמון הציבור במקצוע. ב'כ הקובל הפנה בעניין ההחלטה של ד"ר חיים וייס רוקח, שם השופט זיילר נותן הסבר על החשיבות של הרשת הנורמטיבית שיש בכל מדינה מתקדמת ועל כך שבעל המקצוע צריך לפעול במסגרת הרשת הזו. ב'כ הקובל סובר שהקובלנה כאן היא בעצם חריגה מהנורמות ומהכללים האלו, כלומר שאסור לרופא לרקוח תרופות ולנפק תרופות. ב'כ הקובל סובר כי

המקרה שבפנינו הוא חמור ויש להעביר מסר ברור לכל הרופאים שיש להקפיד על הנורמות והכללים ע"פ החוקים הרלוונטיים.

ב'כ הקובל ביקש להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של ארבעה חודשים.

4. טיעוני ב'כ הנקבל:

ב'כ הנקבל בסיכומיו טען כי יש לדון קודם כל בנסיבות המקרה הספציפי. הנקבל הוא רופא כללי שעשה התמחות לא מלאה ועלה מצרפת וקיבל פה בארץ רישיון כרופא כללי ועסק ברפואה כללית במסגרת פרקטיקה כללית. הנקבל החל לעשות שימוש בתרופה שנקראת בשם גואיפיניזין (להלן: התרופה) בטיפול במה שהוא חשב שמאוד מאוד עוזר בפיברומיאלגיה. בשלב מסוים בשנת 2080 כתוצאה מתלונה שהוגשה למשטרת ישראל נפתחה נגדו חקירה פלילית בגין מרמה. הטענה המרכזית הייתה שהוא בעצם מרמה את האנשים, גובה כסף עבור טיפול בתרופה ומטפל בתרופה שהיא לא יעילה ובכלל לא מיועדת לאותה מחלה. לאחר זמן לא ארוך התיק במשטרה נסגר. הפרשה התחילה ב-2008 והקובלנה הוגשה ב-2011. הוועדה מצאה אותו אשם במרבית סעיפי הקובלנה, חלק לא מבוטל מסעיפי הקובלנה על סמך הודאתו. הוועדה מצאה כי הנקבל לא התנהג ברשלנות חמורה כלפי המטופלים שלו, היינו יש פה התנהגות שאינה הולמת רופא בכך שהוא בעצם לא נהג לפי הכללים המקובלים בכל מה שקשור לתרופות "אוף לייבל". לא אכחד מכם שבחלק מהמקרים כל הנושא של היבוא של תרופה ורישומה על אנשים אחרים זה בהחלט התנהגות שאינה הולמת רופא כך גם לגבי רכיחת תרופא בחציריו הכל נכון ואתם כך קבעתם. הועלתה בפניכם הבעייתיות בנושא של תרופות "אוף לייבל". כאשר התפוצצה הפרשה ב-2008 המרפאה הפרטית הקטנה שלו קרסה כלכלית לחלוטין. אין לו עיסוק אחר מבלעדי אותה מרפאה. זה התפרסם באינטרנט והפסיקו להגיע פציינטים ולא

נגרם נזק לציבור מהטיפול שנתן. הוא הפסיק להשתמש ולייבא את התרופה. היום עיקר פרנסתו מתבססת על כך שהוא עובד עבור קופת חולים לאומית פעם בחדש כרופא מחליף, ומשמש כרופא שעושה ביקורי בית. בקושי מצליח להשתכר למחייתו. הוא גם לא דובר את השפה באופן חופשי ונעזר באשתו. הוא בן 65 ומכתת רגליו בשעות הלילה כדי לנסות להרוויח למחייתו. יש להם ילד קטן בבית והמצב הכלכלי ממש לא טוב. בעקבות האירוע של חקירת המשטרה הופיע אצלו סכרת חריפה והוא במצב בריאותי לא טוב. איזה הצדקה היום חמש שנים לאחר שהתגלתה הפרשה לקחת לו את הרישיון לארבעה חודשים, מה זה ייתן איזה הרתעה יש פה? את השימוש בתואר מומחה הוא הפסיק מיד ע"פ הוראות משרד הבריאות. הוא לא יודע לעשות שום דבר חוץ מהיותו רופא ובגילו קשה לצפות שיתחיל לעשות דברים אחרים.

ב'כ הקובל ביקש מהוועדה להסתפק בעונש הרתעתי, של הרתעה ונזיפה.

דברי הנקבל

הייתי רופא חדש והאמנתי על השיטה בשימוש בתרופה. אני יודע שמה שעשיתי לגבי הכדורים זה לא היה טוב. עשיתי זאת בתום לב הייתי עולה חדש. כל העניין נמשך שנה או שנתיים, לא היו לי הרבה מטופלים. עכשיו אני משמש כרופא בביקורי בית בעזרת אשתי בגלל קשיי השפה. אני עובד בקופת חולים לאומית כרופא מחליף וכן גם במלרם. בקליניקה שלי יש מעט חולים. אני מבקש שיתחשבו בי. אני יודע שעשיתי לא טוב, למדתי את הלקח אבל זה היה בתום לב, אני אוהב את העבודה. אני עובד עכשיו הכל לפי החוק. רעייתו העידה ומסרה כי הוא מתחרט על כל מעשיו וכל שעשה היה בתום לב. הרגשנו בושה בכל מה שקרה ואנחנו מתחרטים מאוד.

5. דיון והמלצה

הוועדה עיינה בטיעוני ב'כ הקובל, בטיעוני ב'כ הנקבל ובדברי הנקבל ורעייתו. הוועדה רואה בחומרה רבה את הרשעתו של הנקבל בעובדות ובעבירות שיוחסו לו בכתב הקובלנה כאמור בהכרעת הדין.

הנקבל הורשע בכך כי ייבא תרופה ללא אישור משרד הבריאות, רקח בעצמו קפסולות של התרופה, ניפק בחציריו את התרופה למטופלים, מסר למטופלים מרשמים לתרופה בניגוד להתוויות, ייבא את התרופה תוך כדי הצהרות כוזבות ורישום אנשים בריאים כחולי פיברומיאלגיה, הציג את עצמו בפני החולים כאורתופד, כריאומטולוג וכמומחה לכאב למרות שאין לו תואר מומחה בתחומים אלה. מעשים אלה עשה הנקבל תוך שהוא מפר, את פקודת הרוקחים, את פקודת הרופאים ופועל בניגוד להוראות משרד הבריאות.

הוועדה בבואה להחליט על אמצעי ענישה הולם, הייתה ערה למטרות העיקריות העומדות ביסודם של ההליכים ואמצעי הענישה המשמעתיים המוטלים על נאשמים בעבירות משמעת, ביניהן: הרתעתו של הנקבל מחזרה על מעשים אלו, הגנה על ציבור המטופלים הנזקקים לשירותו של הרופא, הגנה בפני פגיעה באינטרסים ובאמון הציבור במערכת הבריאות, הצורך בשמירה על ערכי הייסוד וכבוד מקצוע הרפואה ותדמיתו בעיני הציבור.

לאור ריבוי העבירות וחומרתן אנו מוצאים כי הנקבל הפר את החוקים וההוראות בצורה חמורה ובכך הפר את כל אותן נורמות התנהגות עליהן מושתתים ערכי מקצוע הרפואה המצופים מהרופא. במעשיו דבקו גם חוסר הגינות ויושר.

הוועדה מצאה נסיבות לקולא והן, זיכוי של הנקבל מעבירת הרשלנות, חלוף הזמן, גילו המבוגר ומצבו הסוציו-אקונומי, קשיי שפה ופרנסה בהן נתון הנקבל.

בפסק הדין ד"ר ליביו נ' משרד הבריאות מתייחס ביהמ"ש לכך שבהליכים משמעתיים "השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לגד עניו הוא אינטרס הציבור ואילו השיקולים הספציפיים הנוגעים לעבריו המשמעת העומד לפניו, הם עניין משני שיש לשקלו אם בכלל". בפסק הדין בעניין של ד"ר אתגר סבין נ' משרד הבריאות אומר ביהמ"ש העליון שבמקרים מסוימים תביא ההתחשבות בנסיבות האישיות להקלה ניכרת בסנקציה המשמעית, אולם במקרים אחרים לא יינתן לנסיבות אלו משקל רב עד כדי מיצוי כל חומרת הדין.

הנסיבות לחומרה, כפי שצוינו לעיל, מצדיקות העדפת אינטרס הציבור על פני האינטרס הפרטי של חנקבל ומחייבות החמרת בענישה. במעשיו פגע חנקבל באמון הציבור במי שהורשו לעסוק ברפואה מהם נדרש להיות אנשים הגונים ושומרי חוק.

לאור האמור לעיל ובמכלול השיקולים והאינטרסים, הוועדה ממליצה בפני כבוד השרה להתלות את רישונו של חנקבל לתקופה של שלושה חודשים.

משרד הבריאות
פרופ' יעקב גוזל
מח' הרפואה
ת.כ. 12345

משרד הבריאות
מח' הרפואה
מ.ר. 10504
מ.ר. 9181
מ.ר. 02
מ.ר. 02

יגאל חיות, עו"ד
נציג היועמ"ש לממשלה

פרופ' יעקב גוזל, חבר

ד"ר מיכאל דור, יו"ר